
JAARVERSLAG 1932 van de Commissie voor de Bescherming van de Wilde Flora.

1932 was voor onze Commissie een zeer belangrijk jaar. Zooals reeds in het vorige verslag vermeld kon worden, dreigde er begin 1932 ernstig gevaar voor het Geuldal en de aangrenzende hoogten bij Vijlen. Wij brachten dit ook verder ter sprake in de algemeene ledenvergadering van 31 Januari, waar onze Commissie gemachtigd werd in dezen namens de Nederlandsche Botanische Vereeniging actie te voeren. Wij hebben daartoe op 20 Febr. 1932 een vergadering bijeengeroepen van bestuurders of afgevaardigden van een aantal vereenigingen op biologisch-, natuur-beschermings- en toeristisch gebied. In deze vergadering was het algemeene oordeel, dat het Geullandschap onaangetast diende te blijven. Een werkcommissie van de Stichting „het Limburgsch Landschap” had intusschen de zaak in handen genomen en hoopte resultaat te bereiken. Lukte dit niet, dan dienden de belanghebbende vereenigingen

gezamenlijk een actie te beginnen. Uit deze besprekingen kwam ook naar voren de wenschelijkheid om het nu gevonden contact niet teloor te laten gaan. Aan onze commissie werd opgedragen plannen te beramen.

In een tweede vergadering van de, door ons genoemde, Contact-Commissie inzake Natuurbescherming op 4 Juni 1932 bleek, dat het gevreesde gevaar voor het Geuldal als geweken mocht worden beschouwd, maar dat daarentegen in Friesland zeer ernstige gevaren dreigden bij de ontginning met overheidssteun van z.g. woeste gronden, die door hun eigenaars ter wille van hun natuurschoon en hun natuurhistorische beteekenis bestemd waren om ongerept behouden te blijven.

Om steun te geven aan het plaatselijke verweer hiertegen besloten de aanwezigen, een gezamenlijk adres te richten aan de ministers van Binnenlandsche Zaken, van Defensie, Economische Zaken en Arbeid, Finantiën, Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, Waterstaat alsook aan Gedeputeerde Staten der verschillende provinciën. In dit, uitvoerig toegelichte, adres werd gevraagd om in al deze gevallen, waarin door of met steun van de overheid werken worden beraamd of bemoeiingen worden overwogen, welker ten uitvoerlegging het karakter van het Nederlandsche landschap zou aantasten of wijzigen, advies in te winnen van wetenschappelijke, recreatieve of cultureele vereenigingen. Dit adres werd door voorzitter en secretaris van onze commissie onderteekend. De opzet was toch, dat de vertegenwoordigers van die vereeniging, welke het initiatief genomen had tot het bijeenroepen van deze Contact-commissie alle loopende zaken zouden afwerken tot een andere vereeniging behoefte gevoelde aan een dergelijke samenspreking. Intusschen is door de Ver. tot Behoud van Natuurmonumenten een voorstel aanhangig gemaakt om deze samenkomsten in vastere vorm te consolideeren.

De verzonden adressen zijn niet zonder uitwerking ge-

bleven. De autoriteiten hebben er alle aandacht aan besteed, o.a. blijkens mededeelingen van den minister van Binnenlandsche Zaken in de Tweede Kamer. In verschillende provincies hebben Gedeputeerde Staten dit adres met de memorie van toelichting doorgegeven aan de gemeentebesturen. Aan de wetenschappelijke commissie, welke het Staatsboschbeheer adviseert in zake natuurbescherming, waarin ook onze voorzitter zitting heeft, is gevraagd door den Minister van Economische Zaken en Arbeid om haar advies uit te willen brengen bij ruilverkavelings- en ontwateringsprojecten. Als tastbaar resultaat kan nog vermeld worden, dat in Friesland afgezien is van de ontginning van de Duurswouderheide.

Onze Commissie kan dus met voldoening terugzien op het verloop, dat de door haar begonnen actie inzake het Geuldal heeft gehad. Helaas kan er over het Geuldal zelf weinig goeds meegedeeld worden. Grondbewerking met kunstmest is daar in 1932 funest geweest voor de orchideeën en wij vreezen het ergste voor de zinkflora.

Voor het overige mogen wij constateeren, dat de aangenane verhouding van onze Commissie met het Staatsboschbeheer ongewijzigd blijft. In overleg met onzen voorzitter en de andere leden der al eerder genoemde wetenschappelijke Commissie wordt uit de door het Staatsboschbeheer ontgonnen Hapertsche heide bij Bladel een interessant broekland als reservaat gespaard.

Ten slotte kunnen wij er nog op wijzen, dat dank zij den finantiëlen steun van de Ned. Botan. Ver. het benodigde drukwerk voor de door het I.V.O.N.-Comité opgezette botanische karteering gemaakt is. Dit comité heeft daarmee niet stil gezeten. Op 't eind van 1932 waren van de 54 stafkaart-albums, waar de phanerogamen van Nederland in worden gekarteerd, in 41 alle gemaakte inventarisaties ingeboekt, terwijl de andere voor den zomer van 1933 wel bijgewerkt zullen zijn. Dan zal onze commissie kunnen

beschikken over alle bekende gegevens van de plantenverspreiding in ± 8900 „kwartierhokjes”, dat is ongeveer $\frac{1}{3}$ van het Nederlandsche grondgebied. De commissie voor de floristiek en haar leden beijveren zich steeds, het aantal doorzochte vakjes te vergrooten. Kunnen ook anderen daar niet eens mee helpen?

Namens de Commissie voor de bescherming van de wilde flora.

TH. WEEVERS, *Voorzitter.*
JAN G. SLOFF, *Secretaris.*